

Συναισθηματικώ ς κινούμενος, και χωρίς να ανήκω στους φίλους των εξημερωμένων οικοσιστων αιλουροειδών, σιτίζω ένα ζευγάρι από αυτές οι οποίες μάλιστα δεν μου ανήκουν. Επισκέπτονται την αυλή επαιτώντας για ολίγη τροφή με τρόπον που αδυνατείς να αδιαφορήσεις. Σχεδόν καθημερινώ ς ανταποκρίνομαι. Παρατήρησα όμως, μια άλλη γαλή πιο εύσωμη, πιο εύρωστη η οποία επέρχεται καταδρομικώ ς εκφοβίζει τας ισχνάς και κατατρώγει την τροφή των. Έκτοτε, έχω το νου μου και άμα τη εμφανίσει του καταδρομέως επεμβαίνω και τον απομακρύνω. Η μικρή αυτή ιστορία έρχεται να ταιριάξει παραβολικά με μια πολύ λυπητερή, πικρή, εξ ίσου αληθινή ιστορία, σε ένα πιο βίαιο, πιο αποτρόπαιο βασίλειο από το ζωικό και με διαφορετικό, δυστυχώ ς, τέλος.

Γνωριστήκαμε το θέρος του 1978. Στο Μόδι, χωριό του νομού Φθιώτιδος εις τας υπώρειας του όρους Καλλιδρομου. Περνούσα όμορφα εκείνη την εποχή με τις ψευδαισθήσεις που κάθε νέος οφείλει να έχει και να ακολουθεί. Τέλος Ιουλίου, ζέστη κάργα. Τα σταροχώρα φαθισμένα. Καφενές γωνιακός κάτω από το σκληρό καλοκαιρινό φως. Με ξεδίψασε με τη δροσιά της, με ενθουσίασε με την μορφή της. Δεν βρισκόμαστε συχνά, μας χώριζε η απόσταση. Σε άλλη πόλη εκείνη σε άλλη εγώ. Δεν ήξερα τότε ότι ήμαστε συνομήλικοι. Κι όπως συμβαίνει συχνά οι εξ' αποστάσεως αυτές σχέσεις κάποια στιγμή σβήνουν. Μοιραία και ειρηνικά.

Μα όπως σπανιότερα συμβαίνει, κάποια στιγμή, ποιος ξέρει από ποια σύμπτωση, από ποια τύχη, από ποια παρόρμηση, σκαλίζεται το παρελθόν, μεταμορφώνεται σε παρόν και να που ξανασυναντιέσαι. Ε, δεν μπορώ να ομολογήσω ότι ήταν όπως τότε, αφού είχαν περάσει σχεδόν τριάντα χρόνια. Δεν ήταν Ιούλιος. Οκτώβριος ήταν. Φθινόπωρο δηλαδή και για τους δυο μας, αλλά θερμό σαν μικρό καλοκαιράκι και συνέβη το ίδιο. Με ξεδίψασε με τη δροσιά της, με ενθουσίασε με την μορφή της. Γνώρισα τους δικούς της, καλοί άνθρωποι, είχαν την ευθύτητα και την καλοσύνη της Ελληνικής επαρχίας μιας άλλης εποχής.

Βρισκόμασταν, έκτοτε, δυο τρεις φορές το χρόνο. Ήρθαν και τα Μνημόνια, βαθιά χωμένοι

μέσα τους ήμαστε. Άκουγα τα προβλήματά τους, αφουγκραζόμουν τη ζωή τους. Μα κάτι το ένα, κάτι το άλλο, είχα περισσότερο από ένα χρόνο να περάσω από τα μέρη τους. Έτσι την περασμένη Πέμπτη πήγα πρώτα από το πρατήριο, όπου επιτέλους είχε ολοκληρωθεί ο υπό κατασκευή πεζόδρομος, αλλά ήταν σχεδόν άδειο και εγκαταλελειμμένο. Μετακόμισαν σκέφτηκα.

Ακολουθώ πηγα στο εργοστάσιο. Κλειστό. Φερμέ και ένα χαρτί ξεθωριασμένο έξω από την πόρτα του γραφείου, αλλά η απόσταση από τον εξωτερικό φράκτη δεν μου επέτρεπε να το διαβάσω. Χειμώνας πια με τα λιμνάζοντα νερά να αντανakλούν το σφαλισμένο κτήριο. Ερώτησα του γειτόνους. «

Ναι, έκλεισε

» ήταν η απόκριση, ή «

τώωρα

πάει κανάς

χρόνος

» Κάποια προσέθεσε και το αισιόδοξο επίρρημα «

προσωρινώς

». Ήμουν ενήμερος για τον πόλεμο που δέχονταν τα τελευταία 20 χρόνια από τον μεγάλο παίκτη της αγοράς, και να που μπροστά μου πλέον ορθωνόταν το αποτέλεσμα.

Πικρό και στενάχωρο, γιατί έτρεφα μέσα μου την πίστη πως όλο και κάποιος θα έδιωχνε την κακόβουλη, βίαιη, κυριαρχική γαλή και θα άφηνε το απροστάτευτο, μικρό να τσιμπήσει μια μπουκιά που ποτέ σε κανέναν δεν θα έλειπε. Κάποιος νόμος, κάποιοι καταναλωτές, κάποιος δικαστής, κάποιοι επαγγελματίες. Ε! δεν έγινε έτσι. Αντίκριζα έτσι ιδίους όμμασι το τέλος μιας συνομήλικης που αγάπησα. Ένιωθα μια πελώρια ατιμώρητη αδικία και την ασυγκράτητη, μεθοδευμένη αποτελεσματική βία της αγοράς.

Αυτή ήταν εν συντομία η ιστορία της ΑΓΝΗ του Ορχομενού. Μια μικρή ψηφιακή έρευνα μας

αποκαλύπτει περαιτέρω την στενάχωρη περιπέτεια της μάχης μικρών εταιρειών απέναντι σε οικονομικούς γίγαντες και τη θλιβερή έκβασή τους.

Ο πρώτος σύνδεσμος περιγράφει τις τακτικές αποκλεισμού των μικρών σχημάτων από τις γιγαντιαίες επιχειρήσεις. Το θέμα αναδύεται και από την δραστηριότητα δυο βουλευτών που, τον Νοέμβριο του 2013, προωθούν την αναφορά του ιδρυτή της ΑΓΝΗ η οποία απευθύνεται προς την Ε.Ε., και προς τους φορείς της ελληνικής κυβέρνησης

<https://www.hellenicparliament.gr/UserFiles/c0d5184d-7550-4265-8e0b-078e1bc7375a/8266988.pdf>

Ο δεύτερος, αποδεικνύει σε μεγάλο βαθμό τους προηγούμενους ισχυρισμούς

<https://www.euro2day.gr/news/enterprises/article/2168020/ta-emails-poy-ekapsan-thn-coca-cola-3e.html>

Ο τρίτος διατυπώνει την απόφαση της επιτροπής ανταγωνισμού

<https://www.newmoney.gr/roh/palmos-oikonomias/epixeiriseis/ep-antagonismou-erripse-tin-katangelia-tis-agni-kata-tis-coca-cola-3-e-gia-katachrisi-despozousas-thesis/>

Και ας μην έρθει ο οποιοδήποτε να απαγγείλει το ποίημα με τους άθλους του πατερούλη από τη Γεωργία, τα γεμάτα από αντιφρονούντες Γκούλαγκ, τον μεγάλο λοιμό, τα κοριτσόπουλα που εκπορνεύονταν για ένα καλσόν το '70 και

τα άδεια ράφια της Σοβιετίας του '80.

Το αντίπαλο δέος, το αντίδοτο στο φόβο του νεοκαπιταλισμού δεν είναι οι μαύρες σελίδες του πρώην υπαρκτού. Ας πάμε την κουβέντα λίγο πιο πέρα, λίγο πιο ψηλά.